

සිංහල සාහිත්‍ය සංග්‍රහය

10 ශ්‍රේණිය

02. ගුණතිල වෙන නද

වාර විභාගවලට අපේක්ෂිත
ලිඛිත ධර්ම ලිඛිත
විවාර ප්‍රශ්න සඳහා ආදර්ශ පිළිතුරු

විද්‍යාලය ආචාර්ය

ලහිරු දරණතුමුරු

0717042377 / 0779970906

❖ වාර විභාගවලට අපේක්ෂිත ලිහිල් බසින් ලිවීම සහ අවබෝධය ප්‍රශ්න.

- 01) ගුත්තිල ඇදුරු **සඳ**
 විණා වයන ලෙස **ඉඳ**
 පසෙක පනවන **ලඳ**
 සුදුසු අස්තෙක ගොසින් උන් **සඳ**

i) ඉහත කවියට අනුව ගුත්තිල ඇදුරු සිදු කළ ක්‍රියාව කුමක් ද ?

ii) මෙහි ඉරි ඇඳි "සඳ" යන පදයෙහි අර්ථ වෙන වෙන ම අනුපිළිවෙලින් දක්වන්න.

- 02) නො දැන ම තමා **බල**
 සබයට ඇවිත් නො **පැකිළ**
 වැඳ රඳ පද **කමල**
 දෙසෙක මුසිරයා ද උන් **කල**

i) ඉහත කවියේ ඇතුළත් රූපකය උපුටා දක්වන්න.

ii) මෙම කවියෙහි සමස්ත අර්ථය සරල බසින් දක්වන්න.

- 03) සිදු වේ මැ යි **වෙසෙස**
 මහ බෝ සතුන් **අදහස**
 ඉන් සුරපුරෙන් **බැස**
 ඇවිත් බෝසත්තු දිනවන **ලෙස**

i) මහ බෝ සතුන් දිනවීම පිණිස සුරපුරෙන් බැස පැමිණියේ කවුරුන් ද ?

ii) මෙම කවියෙහි මුල් පද පේළි දෙකෙහි අර්ථය සරල බසින් දක්වන්න.

- 04) කර මිණි බරණ **රැස්**
 රැසින් සුර සැව් **සුවහස්**
 සුරන් සහ **සහසැස්**
 නො කර සිටියේ අහස් කුස **හිස්**

i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

- සුර සැව් සුවහස් **☹** .....
- සුරන් සහ සහසැස් **☹** .....

ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් දක්වන්න.

05) .....

- සුර ගදමුත් **ලෙසට**
 පටන් ගෙන වෙණ **ගායනාවට**

i) ඉහත කවියෙහි මුල් පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.

ii) මෙහි ඇතුළත් උපමාව සරල බසින් දක්වන්න.

06) නවතා	ගිගිරියේ
අසන ලෙස සිත්	පිරියේ
කර කන්	බිහිරියේ
කරන වේණ ගායනා	සරියේ

i) මෙසේ වීණා වාදනය කළේ කවරු ද ?

ii) මෙම කවියෙහි සමස්ත අර්ථය සරල බසින් දක්වන්න.

07) අප බෝසතුන්	මිස
අනිකකු නොම අසන	ලෙස
සුර රජ සිට	අතස
තනක් සිඳවයි කිය	විවිගස

i) මෙම කවියට අනුව සර රජ, බෝසතාන් හට ලබා දුන් උපදේශය කුමක් ද ?

ii) “සුර රජ” යන පදයට සමාන පද දෙකක් ලියන්න.

08) ගුත්තිල මහ	සීපී
සක් දෙව් බසින්	සැතපී
මින් දිනමැසි	දැපී
බමර තන පළමුවෙන්	සිඳපී

i) අංකිත පද්ධති සරල තේරුම් ලියන්න.

මග සිටි .....

ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

09) තන මතු ද	සිත්දේ
පිළිමේ දප ද	සිත්දේ
යස දිගත	ඇත්දේ
විජය සිරි සඳ ගෙන	වැලැන්දේ

i) අංකිත පද්ධති සරල තේරුම් ලියන්න.

පිළිමල් දූපත ☞ ..... දිගත ☞ .....

ii) මෙම කවියෙහි ඇතුළත් රූපකය උපුටා දක්වා එය සරල ඔසිනි ලියන්න.

10) සුන් චි තනින් චි	සඳු
පසු කර සරන් වෙණ	හද

i) ඉහත කවියෙහි ඉතිරි පද පෝලි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.

ii) ඉහත කවියෙන් මතු කර ඇති රසය කුමක් ද ? .....

11) .....

ජයෙහි ලොබ	බැන්දේ
තමා විණා තත ද	සිහිදේ

i) ඉහත කවියෙහි මුල් පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.

ii) මෙම කවියට අනුව විණාවේ තත් සිඳීම සිදු කළ අය කවරහු ද ? .....

12) අනුවණකම්   කෙළේ
ගුරුන් ගුණ සිහි නො   කෙළේ
නද ඉන් නො   පතළේ
අයස ම ය මුළු දියත   පතළේ

i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

පතළේ යන්නෙන් අර්ථය ..... අයස යන්නෙන් අර්ථය .....

ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

.....
.....
.....

14) දිය දිය ගොස පළ කෙරෙමින්   සපැමිණි
ගිය ගිය තැන ඉස්වා රන් මුතු   මිණි
ගිය ගිය දිය නද වන මෙන් ගෙන   මිණි
සිය සිය ගුණයෙන් වෙණ නද   නික්මිණි

i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

දිය ගොස යන්නෙන් අර්ථය ..... ගෙන මිණි යන්නෙන් අර්ථය .....

ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

.....
.....
.....
.....

15) පියසන් නොව බිඟු දැල් රැඳි   කොපුලි
අවසන් නොව වෙණ නදට ම   කුහුලි
මද සන්සුන් පියොවින් සිටි නො   සැලි
ගජ සෙන් සිතියම් ගජසිරි   කියැලි

i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

පියසන් නොව යන්නෙන් අර්ථය ..... ගජසිරි කියැලි යන්නෙන් අර්ථය .....

ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

.....
.....
.....
.....

16) .....

.....
සන් සල නො ව විහි පිළිරු   ලෙසින්
නන් හය සෙන් සිටියෝ සිටි   මගින්

i) ඉහත කවියෙහි මුල් පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.

ii) මෙම කවියෙහි ඇතුළත් උපමාව සහ උපමේයය උපුටා දක්වන්න.

.....

17) නීති නිර්දේශ රැකවලෙහි නියුක්තෝ
 රුහි ලෙස රුපුනොද බිඳ ජය ගත්තෝ

.....
 .....

- i) ඉහත කවියෙහි ඉතිරි පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.
- ii) මෙම කවියෙහි තද කළු අකුරෙන් මුද්‍රිත පද පේළිය ලිහිල් බසින් දක්වන්න.

.....

18) මහ මත් කරවන දහ මුළු දෙරණා
 රසවත් වන වෙණ නද නද කරණා
සවනොත් සද පුරගන ලොබ දිවුණා
 නො දනිත් දරුවන් ඇකයෙන් වැටුණා

- i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

නද කරණා ☞ ..... සවනොත් සද ☞ .....

- ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

.....
 .....
 .....
 .....

19) පන්සිළු වීණා නද පසු බැස්වු
 මන් පිනවන වෙණ නදයෙන් තොස් වු

.....
 .....

- i) ඉහත කවියෙහි ඉතිරි පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.
- ii) "පංචශ්‍රී" සහ "සිත" යන වචනවලට මෙම කවියෙහි ඇතුළත් වචන උපුටා දක්වන්න.

.....

20) වර වෙණ නද අසමිත් සිත සතොසිති
සර හැර සියොතුන් පියපත් විදමිති
 පුරඹර වසමින් සිටි රඟ කුම් වැනි
 සුර සෙනඟට සුරසුන් පැනවු වැනි

- i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

වර වෙණ නද ☞ ..... සර හැර ☞ .....

- ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

.....
 .....
 .....
 .....

21) යොදා සවන් වෙණ නද රස සුලබ ව
 නඳා විකඟ සිත් වන නො ම සකොබව
 සදා කුලය නො හැර ම චිත අසුබව
 විදා ගියේ රිළවුන් සන්සල බව

- i) මෙම කවියට අනුව රිළවුන්ගේ චංචලභාවය පහ ව ගියේ කුමන හේතුවක් නිසා ද ?

.....

- ii) "කැලඹීම" සහ "ජන්මය" යන වචනවලට මෙම කවියෙහි යෙදී ඇති වචන උපුටා දක්වන්න.

.....

22) එමා සත්ත්තු වෙණ නද අසමානය
සමා නොවෙති කොවුලෝ උපමානය
තමා නාද මිතිරැයි යන මානය
දමා විසින් වින්දෝ අවමානය

i) ඉහත කවියට අනුව කොවුලන් ලජ්ජාවට පත් වූයේ කුමන හේතුවක් නිසා ද ?

.....

ii) මෙම කවියෙහි ඇතුළත් කාව්‍ය අලංකරණයක් නම් කරන්න.

.....

23) අසන රිසින් නයි කැල ඔසළෝ යා
ඔවුන වෙත ම සිටිනා ගුරුළෝ යා

.....

.....

i) ඉහත කවියෙහි ඉතිරි පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.

ii) මෙම කවියට අනුව විණා නාදය ශ්‍රවණය කරමින් සිටියෝ කවරහු ද ?

.....

24) බැඳි දන මන වැයුමෙහි ඇදුරෝ යා
විඳි සත්සර වෙණ සර මදුරෝ යා
රැඳි සතොසින් සැනහුණු ඉඳුරෝ යා
වැඳි දන සිරි ගත්තු ය කිඳුරෝ යා

i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

සත්සර යනු .....

වැඳි දන සිරි යනු .....

ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

.....

.....

.....

.....

25) සතොස් කරන විණා නද ඇසුමට
නො ගොස් සිටින පිල්බර ගණ ගොදුරට
වෙසෙස් රුවින් තම මැවුවත් බඹ හට
සඳැස් සවන් නො කළැයි වූ නො සතුව

i) අංකිත පදවල සරල තේරුම් ලියන්න.

පිල්බර ගණ යනු .....

සඳැස් යනු .....

ii) මෙම කවියෙහි අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

.....

.....

.....

.....

26) වෙසෙසින් යන නද දිගත පුරා යා
අසමින් තුරැහිස රඳන ගිරා යා
උමුවෙන් ගත් මී අඹ මියුරා යා
දැමුවෙන් වෙණ නද ම ය මියුරා යා

i) මෙම කවියට අනුව ගිරවුන් සිදු කළ කළ ක්‍රියාව කුමක් ද ?

.....

ii) විණා නාදයේ රසයට වසඟ වූ වෙනත් සත්ත්ව කොට්ඨාස දෙකක් නම් කරන්න.

.....

27) රුහි වන පෙතිනැව්දින් සමුවෝ යා
 හිති මියුරැහි වෙණා නදළමුවෝ යා
 සිතිවිලි නැති රූ විලස මුවෝ යා
 තැති නොගහිති මිනිසුන් සමුවෝ යා

- i) මෙහි ඉරි ඇඳි "සමුවෝ යා" යන පදයෙහි අර්ථ වෙන වෙන ම අනුපිළිවෙලින් දක්වන්න.
- .....
- ii) මෙම කවියෙහි ඇතුළත් උපමාවක් සහ සන්ධි පදයක් උපුටා ලියන්න.
- .....

28) නො ගොසින් සිට සිටිවන නිබඳේ යා
 වෙසෙසින් සුර නර සෙන් නොමඳේ යා
 සතොසින් විඳ විඳ ලොබ නොසිඳේ යා
 මෙලෙසින් වෙණා නද අසන සඳේ යා

- i) මෙම කවියෙහි ඇතුළත් ශබ්දාලංකාර දෙකක් නම් කරන්න.
- .....
- ii) මෙම කවියට අනුව චිණා නාදය ශ්‍රවණය කරමින් සිටියේ කවරහු ද ?
- .....

29) පටන් සුරිඳු දුන් උපදෙස් සිති කොට
 ඉටන් බෙලෙන් දැමුවෙන් ගුලි අහසට

- i) ඉහත කවියෙහි ඉතිරි පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.
- ii) මෙම කවියෙන් දනවන කාව්‍යමය රසය කුමක් ද ? .....

30) ළඟ ළඟවා උනුනට කර වාදය
 රඟ අඟවා සුරනරඟන බේදය

- i) ඉහත කවියෙහි ඉතිරි පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.
- ii) මෙම කවියෙහි තද කළු අකුරෙන් මුද්‍රිත පද පේළියේ අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.
- .....

31) .....
 .....
 අහසින් බැස රඟ ගත් රඟ කෙලෙසි
 දිසි මෙන් විය විදුලිය සිය දහසි

- i) ඉහත කවියෙහි මුල් පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.
- ii) මෙම කවියෙහි ඇතුළත් උපමාව සහ උපමේයය සරල බසින් දක්වන්න.
- .....
- .....

32) දිමුතු යසස් වන් කුසුම සරාගේ
 නුමුතු සුවඳ මල් පැලඳ සරාගේ
 දකුතු රඟන සුරඟන රඟලාගේ
 උමතු නොවෙ ද කෙලෙසක සිත කාගේ

- i) මෙම කවියෙහි තද කළු අකුරෙන් මුද්‍රිත පදවල අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

කුසුම සරාගේ ☞ ..... පැලඳ සරාගේ ☞ .....

ii) මෙම කවියෙහි සමස්ත අර්ථය ලිහිල් බසින් දක්වන්න.

.....

.....

.....

.....

33) රූ රැස් අඳිනා ලෙසේ අත් ලෙළ දිදි විදුලිය
රන් රසේ චිත් වන ලෙසේ වෙණ නාදනු පා

පඬා
තබනබා

- i) ඉහත කවියෙහි මුල් පද පේළි දෙක සම්පූර්ණ කරන්න.
- ii) මෙම කවියෙහි ඇතුළත් උපමා දෙකක් සරල බසින් දක්වන්න.

.....

.....

34) පුන් මදාරා මල් දමින් මුදු දිගු සුනිල් වරලස ගොතා
මන් මදා කිතුලිය ලෙසින් උර තුර සරා දිලි මුතු ලතා
මන් නඳා වන මිණි මෙවුල් නද වෙණ නදින් චිත් කොට ඉතා
උන් චිදා දුන් රඟ දුටොත් තව සක් සැපත් කවරෙක් පතා

- i) මෙම කවියට අනුව දිව්‍ය කාන්තාවන් සැරසී සිටියේ කුමන දෘවලින් ද ?
- ii) මෙම කවියෙහි තද කළු අකුරෙන් මුද්‍රිත පදවල අර්ථය සරල බසින් ලියන්න.

මන් මදා කිතුලිය ❧ .....

මිණි මෙවුල් නද ❧ .....

විචාර අංක 01

ඒ ඒ අවස්ථාවට ගැළපෙන ලෙස විරිත වෙනස් කිරීමට කතුවරයා තුළ වූ ප්‍රතිභාව ගුත්තිල කාව්‍යය වඩාත් රසවත් වන්නට හේතු වී ඇත. නියමිත කවි පෙළ ඇසුරෙන් උදාහරණ තුනක්වත් දෙමින් මේ පිළිබඳ විමසන්න.

කෝට්ටේ සාහිත්‍ය යුගයේ රචිත “ගුත්තිල කාව්‍යය” වැන්නෙහි හිමියන්ගේ නිර්මාණයකි. ජාතක කතා පොතෙහි ඇතුළත් “ගුත්තිල ජාතකය” පදනම් කොට ගෙන “ජාතක කතා කාව්‍යයක්” වශයෙන් මෙම ග්‍රන්ථය රචනා වී ඇත. තම ගුරුවරයාට දෝහි වූ ශිෂ්‍යයාට අත්වන ඉරණම පැහැදිලි කරමින් ගුත්තිල ජාතකය කවි කොට දක්වන වැන්නෙහි හිමියෝ දානාදී වූ පින් කුසල්වල අගය ද සිය කාව්‍ය නිර්මාණය මඟින් අපට පෙන්වා දෙති.

ගුත්තිල ඇදුරුතුමන් හා මුසිල අතර ඇති වූ විණා වාදන තරග අවස්ථාව ජාතක කතාවෙහි සංක්ෂිප්ත ව දැක්වෙතත් වැන්නෙහි හිමියෝ අපූර්ව ආකාරයෙන් හා අතිශයින් විචිත්‍රවත් බවින් යුක්ත ව එම අවස්ථාව කවියට නඟා ඇත්තාහ. ඒ සඳහා චතුමත් විසින් විවිධ වූ විරිත් යොදා ගනු ලැබ ඇත්තේ ඒකාකාරී බවින් මිදී විවිධත්වයකින් යුතු ව ගුත්තිල කාව්‍ය රසවිත්දනය කරනු සඳහා ය.

ගුත්තිල ඇදුරුතුමා සහ මුසිල විණා වාදන මණ්ඩපයට පැමිණි අයුරු, සුර නර සේනා තරගය නැරඹීම සඳහා රැස් වූ අයුරු, දෙදෙනා ම සමසම ව විණා ගායනා කළ අයුරු, විණාවේ තත් සිඳින ලෙස සක්දෙව් රජු ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ට පැවසූ අයුරු වැඩි අලංකාරණයකින් තොර ව වාර්තාමය ස්වරූපයෙන් පමණක් කවියට නඟා ඇත්තේ මාත්‍ර 9,11,9,14කින් යුතු “මහ පියුම්” විරිතෙනි.

අප බෝසතුන්	මිස
අනෙකකු නොම අසන	ලෙස
සුර රජ සිට	අහස
තතක් සිඳුව යි කිය ඒ	විගස

මෙහි පද පිළිවෙළ අභිශාසිත සරල ය. අර්ථාවබෝධයට පහසු ය. අප බෝසතුන් මිස වෙනත් අයෙකුට නො ඇසෙනා ලෙස සක්දෙව් රජු අහසෙහි සිට විණාවේ තනක් පැවසූ අයුරු කවියට නඟා ඇත්තේ චලෙසින් ය. මහ පියුම් විරතෙන් දැක්වෙන කවි බොහෝමයක් විකිනෙක හා සබැඳෙන පරිදි නිර්මාණය කොට ඇත්තේ ආස්වාදජනක කුතුහලයෙන් යුක්ත ව රසික සහාදයන් හට රසවිඳීමට හැකි වන පරිදි ය.

තත් සිඳ දමන ලද විණාවෙන්, විණා නාදය සියසිය ගුණයෙන් වැඩි වී, වඩ වඩාත් මිහිරි වී ක්‍රමක්‍රමයෙන් පැතිර ගිය බව වෘත්තෘවේ හිමියන් පවසනු ලබන්නේ "දෙමත් කැට්ටලින්" යුතු මාත්‍රා 16 න් යුතු "පදක" හෙවත් "පෙඳ විරතට" අනුව කවි නිර්මාණයට අවතීර්ණ වෙමිනි.

දිය දිය ගොස පළ කෙරෙමින්	සපැමිණි
ගිය ගිය තැන ඉස්වා රන් මුතු	මිණි
ගිය ගිය දිය නද වන මෙන් ගෙන	මිණි
සිය සිය ගුණයෙන් වෙණ නද	නික්මිණි

පැමිණියා වූ ජය සෝෂා නාදය ලෝකය පුරා ප්‍රකට කරවමින්, විණා නාදය පැතිර ගිය තැන්වල රන් රිදී මුතු මැණික් ඉස්වමින්, පැතිර ගිය ජයගොස රාවප්‍රතිරාව නැංවෙන්නා සේ දහස් ගුණයෙන් විණා නාදය පැතිරුණු අයුරු කතු හිමියන් දක්වා ඇත්තේ ඒ අවස්ථාවට ම උචිත වූ විරතකිනි.

තව ද විණා නාදයෙන් මිහිරියාවට පත් වූ ජීව අජීව පරිසරය පෙර නොවූ විරූ වමන්කාරයකින් ඇළලී ගිය අයුරු පවසා ඇත්තේ ද පෙඳ විරතට අනුව නිර්මාණය කොට ගත් කාව්‍යයන්ගෙනි. ඇතුන්, මසුන්, අසුන්, සියොතුන්, රිලවුන්, කොවුලන්, නයින්, මුවන්, ගිරවුන්, මොහරුන්, කිඳුරන් ආදී සත්ත්ව කොට්ඨාස පමණක් නො ව මිනිසුන් පවා විණා නාදයේ මිහිරියාවෙන් මත් වී විණා රසය විඳිමින් සිටි අයුරු දක්වා ඇත්තේ ද පෙඳ විරතට අනුගත වෙමින් ය.

වෙසෙසින් යන නද දිගත	පුරායා
අසමින් තුරු හිස රඳන	ගිරායා
උමුවෙන් ගත් මී අඹ	මියුරායා
දැමුවෙන් වෙණ නදමය	මියුරායා

තුරු හිස් මත රඳන ගිරවුන් තම තුඩින් ගත් මිහිරි වූ මී අඹ පවා බිම හෙළමින් විශේෂාකාරයෙන් පැතිර යන්නා වූ විණා නාදයේ රසය විඳිමින් සිටි ආකාරය කවියට නඟා ඇත්තේ චලෙසින් ය. සක්දෙව් රජුගේ උපදෙසින් ගුත්තිල ඇදුරුතුමන් විසින් අහසට දමන ලද ගුලි තුනෙන් මැවුණු දිව්‍ය කාන්තාවන් 900ක් දෙනා විණා මණ්ඩපය වක සේ කුල්මත් කරමින් නර්තනයට පටන් ගත් අයුරු ද කවියට නැඟී ඇත්තේ පෙඳ විරතෙන් ය. ඔවුන්ගේ නර්තනයෙහි තිබූ සිත්ගන්නාසුලු බව, රිද්මානුකූල බව වැඩි වැඩියෙන් ඉස්මතු කර දැක්වීමට ර'කාරය හා සඤ්ඤක අකුරු බහුල ව යොදා ගෙන ඇති බව පෙඳ විරතෙන් රචිත මෙම කවිය සාක්ෂි දරයි.

ළඟ ළඟ වා උනුනට කර	වාදය
නො වරදවා විණා පද	වාදය
රඟ අඟ වා සුර-නරඟන	බේදය
සෙද කරවා රජ සබය	පබෝදය

විකිනෙකා හා තරගයට මෙන් ළං ළං ව විණා පද වාදය නො වරද්දමින් දෙවඟනන්ගේ නැටුම් විලාසයෙහි විශේෂත්වය හඟවමින් ඉතා ඉක්මනින් ම රාජ සභාව නර්තනයෙන් ප්‍රබෝධවත් කර වීමට දෙවඟනන්ට හැකි වූ බව කතු හිමියෝ වර්ණනා කරති. ක්‍රමයෙන් උපරිම මිහිරි බවට පත් විණා නාදයට අනුව උපරිම අයුරින් නර්තනයෙහි යෙදුණු දිව්‍ය කාන්තාවන්ගේ නර්තනයෙහි තිබූ ලාස්‍ය බව, වේගවත් බව වඩ වඩාත් ඉස්මතු කොට දැක්වීම සඳහා වෘත්තෘවේ හිමියන් සුරගත රැඟුමෙහි අවසන් කවි කිහිපය සඳහා යොදා ගෙන ඇත්තේ විශේෂ වූ විරතකි. මාත්‍රා 26 බැගින් පද පේළි සතරෙහි ම යෙදෙන මෙම "ස විසි මත් විරත" කතු හිමියන් විසින් ම නිපදවා ගත් ස්වාධීන විරතකි.

රූ රැසේ අඳිනා ලෙසේ අත් ලෙළ දිදි විදුලිය	පබා
රන් රසේ වක් වන ලෙසේ වෙණ නාදනු පා තබ	තබා
කම්පයේ දෙන සැර ලෙසේ දෙස බල බලා නෙතගින්	සබා
මම් කෙසේ පවසම් වසේ වර සුර ප්‍රඳුන් දුන් රඟ	සුබා

රූප රාශියක් ඇඳ සිත්තම් කොට දක්වන ලෙසින් විදුලි ප්‍රභවෙන් යුත් අත් ලෙළ දෙමින්, රන් හා රසදිය වකට මුසු වන්නා සේ විණා නාදයට ම අනුව පාද තබමින්, අනංගයා විසින් විදිනු ලබන ඊතල පහර මෙන් හෙත් කොණින් සභාව දෙස බලමින් නර්තනයෙහි යෙදුණු දිව්‍ය ස්ත්‍රීන්ගේ විලාසය අප මනසෙහි මැවී පෙනෙන්නේ වෘත්තෘවේ හිමියන් වීම අවස්ථාවට උචිත වන පරිදි යොදා ඇති රිද්මානුකූල විරත නිසා ම ය.

විබැවින් ඒ ඒ අවස්ථාවට ගැළපෙන පරිදි විවිධ වූ විරත් යොදා ගනිමින් ගුත්තිල කාව්‍යය වඩවඩාත් රසවත් කරගැනීමට වෘත්තෘවේ හිමියන් දක්වා ඇති ප්‍රතිභාව විශේෂයෙන් ම අගය කළ යුතු ය.

විවාර ප්‍රශ්න අංක 02

“තමාට තමා අමතක වන තරමට ම විණා වාදනය මිහිරි බව පැවසීමට කතුවරයා කාව්‍ය සංකල්ප යොදා ගත් ආකාරය අපුරුය.” විණා නාදය ශ්‍රවණය කළ,

i) මිනිසුන්ගේ ද

ii) සත්ත්ව කොට්ඨාසවල ද

සාමාන්‍ය හැසිරීම් රටා පවා වෙනස් වූ අයුරු එක් කරණුකට නිදසුන් දෙකක්වත් සපයමින් උක්ත කියමන සනාථ කරන්න.

“ගුත්තිල කාව්‍යය” කෝට්ටේ සාහිත්‍ය යුගයේ විසූ “වෘත්තවේ හිමියන්” විසින් රචිත ජාතක කතා කාව්‍යයකි. මේ සඳහා පාදක කොටගෙන ඇත්තේ ජාතක පොතෙහි සඳහන් “ගුත්තිල ජාතකය”යි. ජාතක කතාවට අනුව ගුත්තිල ඇදුරුතුමන් හා මුසිල අතර විණා වාදන තරගයක් ඇති වූ අතර, ගුත්තිල ඇදුරු සක්දෙව් රජුගේ අවවාදය සහ ආධාරය ඇතිව තමන්ට දෝහි වූ තම ශිෂ්‍යයා වූ මුසිල ව පරාජයට පත් කොට එම විණා වාදන තරගයෙන් ජයග්‍රහණය කළේ ය.

සක් දෙව්ඳුන්ගේ උපදෙස් මත සිඳ දමන ලද ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ගේ විණාවේ තත්වලින් වඩවඩාත් මිහිරි ව, සිය දහස් ගුණයෙන් වර්ධනය ව විණා නාදය පැතිර ගිය බව ජාතක කතාවෙහි සඳහන් වේ. එහෙත් විණා නාදයේ මිහිරියාවෙන් දෙව්වරුන්, මිනිසුන්, සතුන් වශීකෘත වූ අයුරු විශේෂයෙන් දක්වා ඇත්තේ ගුත්තිල කාව්‍යයේ ය. විණා නාදයෙන් මිහිරියාවට පත් මුළු පරිසරයේ ම සිදු වූ වෙනස්කම් වෘත්තවේ හිමියන් සිය වර්ණනාවට හසුකොට ගෙන ඇත්තේ විණා නාදයේ මිහිරිබව වඩාත් නොදිනි සහෘද සිත්වලට කාවැද්දීම අරමුණු කොට ගෙන ය.

i) නිරතුරුව ම රජුගේ ආරක්ෂාවෙහි යෙදී සිටි අභිමානවත් වූ සෙබළුන් පැතිරෙන විණා නාදයේ මිහිරියාවෙන් මත් ව තමන් කවුරුන්ද යන වගවත් සිතියට නඟා ගත නොහැකි ව තම අත්වල තිබූ අවිආයුධ වැටුණු බවටත් ඔවුන් නොදත් බව වෘත්තවේ හිමියන් කවියට නඟා ඇත්තේ මෙසේ ය.

නිති නිරිඳුගෙ රැකවලෙහි රුකි ලෙස රුපුනොද බිඳ පය පැති රෙන වෙණ නද බැඳුණු අති නව් හිලිහෙන බව නොම	නියුත්තෝ ගත්තෝ සිතැත්තෝ දුන්නෝ
---	---

මවකට තම දරුවා තරම් වටිනා සම්පතක් තවත් නැත. එහෙත් ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ගේ අභිශයිත් මිහිරි වූ විණා නාදය තම සවන්හි වැකුණු කල බරණැස් නුවර සිට පුරස්ථිත් තම ඇකයෙහි සිටි දරුවන් බිමට වැටුණු බවටත් නො දත් බව වෘත්තවේ හිමියෝ පවසති. විණා නාදයේ පැවැති මිහිරි බව කෙතරම් වී ද යන වග විසින් ද අපට පැහැදිලි ය.

මන මත් කරවන දන මුළු රසවත් වන වෙණ නද නද සවනොත් සඳ පුරඟන ලොබ නොදනින් දරුවන් ඇකයෙන්	දෙරණා කරණා දිවුණා වැටුණා
---	---

ii) ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ගේ විණා නාදයෙන් වශීකෘත වූයේ මිනිසුන් පමණක් නො වෙයි. විවිධ සතුන් ද විණා නාදය ශ්‍රවණය කරමින් එකී රසය විඳිමින් තම සුපුරුදු ගති පැවතුම් පවා වෙනස් කොට තැන්තැන්වල රැඳී සිටි ආකාරය ද කතූ හිමියන් කවියට නඟා ඇත.

විණා නාදයේ රසයට තම සවන් යොමු කොට කැලඹීම පහ ව ගොස් සිත් සතන් චිකඟ කොට ගෙන තම ජන්ම ගතියෙන් උරුම වූ චංචලබව නැති කොට දමා රිදවුන් සන්සුන් ව ගමන් කළේ ද විණා නාදයේ මිහිරිබව නිසා ම ය.

යොදා සවන් වෙණ නද රස නඳා චිකඟ සිත් වත නොම සදා කුලය නොහැර ම එන එදා ගියේ රිළවුන් සන්සල	සුලබව සකොබව අසුබව බව
--	---

සිත්ගන්නාසුලු වන පෙත්වලින් ඉවතට පැමිණි මුවන් රංවූ වශයෙන් රැස් ව නිරන්තර මිහිරියාවෙන් යුතු විණා නාදය අසමින් සිටියේ සිය මුඛය පවා විවර කොට ගෙන ය. සිතිවිලි නැති රූප මෙන් මුවන් සිටියේ විණා නාදයෙන් බැඳුණු සිත් ඇති වූ නිසා ම ය.

රුකි වනපෙතිනැව්දින් නිති මියුරුකි වෙණ නද සිතිවිලි නැති රූ විලස තැති නොගනිති මිනිසුන්	සුමුවෝයා ළමුවෝයා මුවෝයා සමුවෝයා
---	--

ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ගේ මිහිරි වූ විණා නාදය ශ්‍රවණය කළා වූ මිනිසුන් මෙන් ම සතුන් ද එම විණා නාදයෙන් සිත් වසඟ ව තමන්ට තමන් කවුරුන්ද යන වග පවා අමතක වූ බව මෙම කවි අධ්‍යනයෙන් අපට පැහැදිලි වේ. එමඟින් කතූහිමියන් පැවසීමට උත්සාහ දරා ඇත්තේ ද ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ගේ විණා නාදයෙහි පැවැති අසමසම වූ කන්කලු බව ම ය.

විවාර ප්‍රශ්න අංක 03

පසෙකින් සුමධර විණා නාදයකි, දෙවිලියෝ මනහර රංගනයක යෙදෙති. මේ සිදුවීම් පාඨකයා ඉදිරියේ පීචමාන කරමින් අවස්ථා නිරූපණය කිරීමට කතූහිමියන් යොදා ගත් කාවේක්කිති උදාහරණ තුනක් (03) වත් දෙමින් පහදන්න.

වෑන්තෑවේ හිමියන් විසින් කෝට්ටේ සාහිත්‍ය අවධියේ දී රචනා කරන ලද "ගුත්තිල කාව්‍යය" සඳහා පාදක වී ඇත්තේ "ගුත්තිල ජාතකය"යි. මහ බෝසතුන් ගුත්තිල ඇදුරුතුමන් හා චතුමන්ගේ ශිෂ්‍යයා වූ මුසිල අතර ඇති වූ විණා වාදන තරග අවස්ථාව මෙම ජාතකයෙහි උද්වේගකාරීවූත්, තීරණාත්මකවූත් අවස්ථාව සේ සැලකිය හැකි ය.

විඛැවින් වෑන්තෑවේ හිමියන් ද වම සුවිශේෂී අවස්ථාව ජාතක කතාකරු අභිබවා යන සේ විවිධ කාවේක්කිතින් යොදමින් ඉතා රසවත් ලෙස කවියට නඟා ඇති බව වම කවි විමසා බැලීමේ දී අපට පැහැදිලි වේ. ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ගේ විණා නාදය වඩවඩාත් සුමිහිරි බවට පත් වූයේ ශක්‍ර දේවේන්ද්‍රයාගේ උපදෙසින් චතුමන් තම විණාවෙහි තත් කඩා දමන ලද නිසා ය. වය ගුත්තිල ඇදුරුතුමන්ගේ ජයග්‍රහණයට ද, මුසිලයන්ගේ පරාජයට ද හේතු විය.

විණා නාදයේ මිහිරි බව කෙතරම් දැයි පැවසීමට වෑන්තෑවේ හිමියන් යොදා ගත්තේ අපූර්ව වූ කවි සංකල්පනාවකි ය. මිහිසුන් හා සතුන් පවා විණා නාදයෙන් මත් වූ විලාසය ඉතා රසවත් ලෙස චතුමන් කවියට නඟා ඇත.

වර වෙණ නද අසමින් සිත	සතොසිති
සර හැර සියොතුන් පියපත්	විදුමිති
සුර ඔර වසමින් සිටි රඟ කුම්	වැනි
සුර සෙනඟට සුරසුන් පැහවු	වැනි

අහසේ පියාසර කළ පක්ෂීන් පවා තම සංචාරය නවත්වා පියාපත් විහිදුවා ගෙන අහසෙහි රැඳී සිටියේ උතුම් වූ විණා නාදය ශ්‍රවණය කරමින් ය. වය විණා නාදය ඇසීමට පැමිණි දෙවිවරුන් හට දිව්‍ය ආසන පැහවුවක් වැනි යැයි කතූහිමියෝ දක්වති. මෙම සිදුවීමෙහි කිසියම් අද්භූත බවක් දක්නට ලැබුණ ද එකී අවස්ථාව පීචමාන ආකාරයෙන් රසික මනසෙහි මැවී පෙනෙන්නේ නිරායාසයෙනි.

විණා නාදයේ මිහිරි බව වඩාත් ඉස්මතු කර දක්වනු වස් සක්දෙවි රජුගේ උපදෙසින් ගුත්තිල ඇදුරුතුමා ගුළි තුනක් අහසට දැමූ බවත්, විශින් සතූට වඩවන දිව්‍ය කාන්තාවන් නව සියයක් දෙනා විණා නාදයට අනුව නර්තනයෙහි යෙදීමට පටන් ගත් බවත් ගුත්තිලයේ දැක්වෙන්නේ මෙසේ ය.

පටන් සුරුඳු දුන් සිති	කොට
ඉටන් බෙලෙන් දැමුවෙන් ගුමු	අහසට
තුටන් වඩන සුර අඟනෝ බැස	සිට
පටන් ගත්තු නවසියයක්	නැටුමට

සුර විලාසිතියන් තම නෙත් අඬවන් කොට ගත් බැල්මෙන් යුත ව සිටි ජනතාවගේ සිත් එක සේ විශේෂාකාරයෙන් මත්කොට අහසින් බැස විණා නාදයට අනුකූල ව නර්තනයෙහි යෙදුණු ආකාරය, "විදුලි රේඛා සිය දහස් ගණනක් එකවිට දිස් වූවාක් වැනි ය" යන අපූර්ව වූ කාවේක්කිතිය මඟින් වෑන්තෑවේ හිමියන් පවසා ඇත. දෙවඟනන්ගේ නැටුම් විලාසය අප මනසෙහි මැවී පෙනෙන්නාක් බඳු වන්නේ උන්වහන්සේ විසින් යොදා ගන්නා ලද මෙවැනි උපමා නිසා ය.

යටැසින් ලන බැල්මෙන් සුර	විලසී
වෙසෙසින් දන මන මත් හැර	එකසී
අහසින් බැස රඟ ගත් රඟ	කෙලෙසී
දිසි මෙන් විය විදුලිය සිය	දහසී

දිව්‍ය කාන්තාවන්ගේ නර්තන විලාසය වර්ණනා කිරීමට වෑන්තෑවේ හිමියන් යොදා ගෙන ඇත්තේ ඖචිත්‍ය ගුණයෙන් සපිරුණු නව්‍ය උපමාවන් ය. සුරඟනන්ගේ අත් ලෙළදීම, විණා නාදයට අනුව පාද තැබීම, නර්තනයෙහි යෙදෙන අතරතුර සභාව දෙස හෙලන බැල්ම යනාදි උද්වේගකර අවස්ථා කතූහිමියෝ මෙසේ උත්කෘෂ්ට විලාසයෙන් ම කවියට නඟති.

රූ රැසේ ඇඳිනා ලෙසේ අත් ලෙළ දිදි විදුලිය	පබා
රන් රසේ එක් වන ලෙසේ වෙණ නාදනු පා තබ	තබා
කම්පසේ දෙන සැර ලෙසේ දෙස බල බලා නෙතගින්	සබා
මම් කෙසේ පවසම් එසේ වර සුර ප්‍රඳුන් දුන් රඟ	සුබා

විදුලි ප්‍රභාවයෙන් යුත් රන්වන් අත් වසැවෙන්නේ රූප රාශියක් සිත්තම් කර දක්වන්නාක් පරිද්දෙන් ය. විණා නාදයට අනුව පාද තැබීම සිදුවන්නේ රන් හා රසදිය එක්වන්නාක් පරිද්දෙන් ය. නෙත් කොතින් හෙළන බැල්ම අනංගයාගේ මල් හි සර මෙන් ඉතා තියුණු ය. මෙපරිද්දෙන් රංගනයෙහි යෙදුණු දිව්‍ය කාන්තාවන්ගේ ස්වරූපය අප මනසෙහි චිත්‍රණය වන්නේ වමන්කාරජනක රසවිඳනයක් ද සමඟිනි.

මෙම මනරම් අවස්ථාව පාඨකයා ඉදිරියේ පීචමාන කරවමින් අවස්ථා නිරූපණය කරනු වස් කතූහිමියන් යොදා ගත් කාවේක්කිතින් අතිවිශිෂ්ට මට්ටමක පවතින බැව් ඉහත උදාහරණ කවි අනුසාරයෙන් අපට අපට පෙනේවා දිය හැකි ය.

සැකයුම:- ලහිඳු දඬුකුඹුරු

(2016.02.14)